

глийското иго. Но като най-употребително име е останало онова, което червенокожитѣ американци, старитѣ заселници на материка, сж му дали въ честъ на своя племененъ вождъ Се-ква-я.

Късното откриване на този исполинъ не трѣбва да ни очудва. И днесъ дори, нѣкои части отъ пространнитѣ калифорнийски гори не сж твърдѣ достъпни за човѣка. А въ онѣзи врѣмена, когато Калифорния е била дива страна, не всѣки се е рѣшавалъ да навлѣзе въ непроходимитѣ гѣсталаци, отъ кждѣто не е билъ сигуренъ, че ще може да се измъкне здравъ и читавъ. Сега, обаче, любопитството и интересътъ на човѣка сж станали причина, щото голѣма частъ отъ тѣзи непроходими до скоро гори да се прѣвърнатъ въ мѣста за истинско удоволствие.

Прѣдставете си, че пжтувате изъ гора, която на дължъ и на ширъ се простира на стотини километри. Буйни рѣки и клокочащи потоци я прѣсичатъ по всички посоки и влекатъ пѣнливата си вода между скали, обрасли съ мѣхъ. Хълмоветѣ покрити съ блѣстяща покривка отъ чудно красиви цвѣтя и папрати. Ягоди, малини, лѣшници на всѣка стѣпка. Дървета най-разнообразни и красиви се редуватъ прѣдъ очитѣ ви и нѣжнитѣ цвѣтове на дивата роза мило ви поглеждатъ изъ между тѣхъ. И всрѣдъ тази величествена, неизгледна природа, човѣкъ чувствува, колко е малъкъ, дребенъ, особено, когато зърне забития въ небесата връхъ на гигантската секвоя. Правото ѣ стройно стѣбло се извисява до 140 м. Най-високитѣ европейски, па даже и нѣкои американски кжщи, биха останали на сѣнка подъ нея. Дънерътъ на дървото-великанъ съответствува на височината му. Петнадесетъ души едва